

HOGY SZÓL A TE TÖRTÉNETED?

Több évtizedes titkolózás után tudtam meg
az igazságot arról, ki is vagyok.

Mindenkinek megvan a saját története – az életét formáló kisebb-nagyobb események sora –, amelyet tovább kell adni a következő nemzedékeknek. Elmondani mindazoknak, akik készek rá, hogy meghallgassák. Némelyikünk élettörténetének oszcilloszkópja drámai kilengéseket mutat, égbe szökő és mélybe bukó szélső értékekkel. Más történetek inkább csak kis mozgást, csekély változásokat sejtetnek, egyszerű vonalvezetésűek. Az egyetlen azonban, aki történetünk végét is ismeri, a mi szerető Istenünk. Azt is csak Ő tudja, hogy utunk milyen hatással lesz másokra. A kérdés inkább az, hogy vállalod-e a kockázatot, hogy elmondd a történetedet? Megosztod-e a szívedet, az életed eseményeit másokkal, hogy megérthessék, milyen is egy mérföldet megtenni – neked? Azért, hogy aztán tapasztalataidból ők is bátorságot és erőt merítsenek egy újabb mérföld megtételére – a saját útjukon.

*A Poros úton mezítláb az én örökségem. Szerény kezdetek, megrázó események, világrengető változások, azután több évtizedes titkolózás, fájdalom és öröm, áruulás és szerelem, szenvedély és céltudatosság története. Azoknak az időknek a története, amikor Isten a szó szoros értelmében megmentette az életemet, én pedig azon töprengtem: *Miért? Milyen céllal? Mi a terve az életemmel? Igazán számít valamit az életem?**

Kedves barátom, te is ilyesmiken töprengsz? Hogy számít-e az életed? Hogy *te* számítasz-e valamit? Kérdéseid vannak a családotban, közösségben, nemzetedben, a világban betöltött szerepeddel kapcsolatban? Kétkelkedsz benne, hogy *bármilyen* jelentőségteljeset letehetnél

az asztalra, akármennyire próbálkoznál is? Félelemben élsz a mindennapi körülményeid miatt? Elbátortalanítanak a korlátaid? Visszafognak a múltad eseményei?

A *Poros úton mezítláb* az én életem története. Ugyanakkor sokkal több annál. Azért imádkozom, hogy általa választ találj a te saját életed kérdéseire... és indíttatást nyerj ahhoz, hogy elkezdj vagy éppen folytasd álmaid követését. Mert honnan tudod, mire vagy képes, ha egyszer meg sem próbálsz?

Én tudom, mi minden lehetséges Isten kegyelméből, mivel már megtapasztaltam. És ma is, nap mint nap, ebben a reám szabott életben járok. Az élet időnként nehéz, engem pedig lehúzó a mocsár. Máskor „meglep az öröm”, ahogyan az általam nagyra becsült C.S. Lewist is meglepte néha. Ilyenkor alig érinti a lábam a földet.

A *Poros úton mezítláb* olyan időkről szól, amikor Isten megnyit-hatatlannak látszó ajtókat nyitott meg. Olyan időkről, amikor elképzeldhetetlen fájdalom járt át, és csak Istenhez tudtam kiáltani, az Ő kegyelméért, az Ő irgalmáért esedezni. Azoknak a pillanatoknak a története, amikor hozzám jött az Úr, legmélyebb szükségemben... és megmutatta nekem a legnagyobb álmaim megvalósulásához vezető utat. Sőt, annál is többet.

Érted is megteheti ugyanezt. Kegyelme, gyógyító ereje vár rád...

ELIZABETH MITTELSTAEDT